Bütün Ülkelerin
proleterleri birleşin!

Oportünizme karşı savaş
burjuvaziye karşı
savaştan ayrılmaz!

Karkerên hemû
welatan yekbin!

İŞÇİNİN SESİ

Yıl: 7, Sayı: 138
8 Eylül 1980

DÖKTÜĞÜNÜZ KANIN HESABINI VERECEKSİNİZ!

İNANÇ SEÇİÇ (1960-....)

TKP mizin başına çöreklenen oportünist-tasfiyeci klik İzmir Karabağlar'da TKP Leninci kanat üyesi İnanç Seçiç'i alçakça katletti. İnanç Seçiç yoldaş, Lenincilerin menşeviklerle olan kavgasında düşen ilk yoldaştır. Menşevikler bu cinayetleri ile oportünizm bataklığında nerelere kadar battıklarını göstermişlerdir.

İnanç yoldaşın öldürülmesini anlatan mektuplarda önemli ve gözden kaçırılmaması gereken bir nokta var: İnanç yoldaş *önceden planlanarak* ve dikkatle seçilerek öldürülmüştür. Öldürülüşünün hemen ardından menşevik yöneticilerin hiçbirinin yerlerinde bulunmayışı onların bu cinayetten *önceden haberli olduğunun* en açık kanıtıdır. Ateş açan üç menşeviğin, konuşmaya bile gerek duymadan silahlarını boşaltması da aynı şeyi gösteriyor.

Maden-İş 3. Bölge Kongresi'nde, menşevik saldırganların neden olduğu kavgada, Ticaret Lisesi öğrencisi İGD' li Halil Babadağ'ın ölümünün sorumluluğunu Lenincilere yıkmak isteyen menşevikler böylece İnanç yoldaşı katletmelerini de "haklı" göstereceklerini sanıyorlar. *Oportünistlerin Sesi* radyosunda da "ideolojik savaş"ı başa aldıklarını ve zaten(!) her zaman da başa almış olduklarını(!) ilân ediyorlar. Bu ikiyüzlülük, sahtekârlık artık mide bulandırıyor. Şu gerçeği bir kez daha yineleyelim: Halil Babadağ'ın katili, eline silah verip, onu Lenincilerin, işçilerin üstüne süren oportünist yöneticilerdir. Çünkü "Lenincilerin daha en başta yükselttikleri *saldırıları durdurun* çağrısını ellerinin tersiyle iten ve dağılmakta olan "militanlarını" birarada tutabilmek için onları her fırsatta silahlı olarak Lenincilere saldırtan menşevikler bu yolun nereye varacağını çok iyi biliyorlardı. Bunu bile bile bu yola gittiler. Ve "militanlarını" İzmir olayında olduğu gibi, ölüme ittiler. Şimdi de suçluluğun telaşıyla ve can alıcı soruların sorulmasını engellemek için olabildiğince bağırıp çağırıyor ve Lenincileri "saldırgan", "işçi ve sendika düşmanı" göstermeye çalışıyorlar. (...) "Kızıl Balyoz" diyerek silahlı saldırganlık politikasını körükleyenler, bu yolda ölenlerin kanı boynunuzadır. Onları siz öldürdünüz!" (*İşçinin Sesi,* sayı:136-137).

Evet, daha ellerinizden Halil Babadağ'ın kanı temizlenmeden, onun hesabını vermeden bir cinayet daha işlediniz. Bu gerçeği çarpıtmanıza, tabanınıza karşı kendinizi "temize" çıkarmak için "onlar bize yaptı, biz de onlara" demenize izin vermeyeceğiz. Bu demagojilerinizi kimseye yutturamayacaksınız. Ellerinizi kana buladıktan sonra radyodan "ideolojik savaşım" gevezelikleri yaparak ideolojik savaşın ne kadar "önemli" olduğunu "belirterek" göz boyamaya çalışıyorsunuz. Aslında bütün çabanız, ideolojik savaş ortamını hızla yok etmeye, onun yerine "kan davası" koymaya yöneliktir. İstediğiniz budur çünkü ideolojik savaş ve açık tartışmanın sizin sonunuz olacağını çok iyi biliyorsunuz.

Leninciler İnanç Seçiç yoldaşı ve menşeviklerin onu niçin öldürdüğünü hiçbir zaman unutmayacaklar. *İşçinin Sesi* her zaman ideolojik savaşı başa aldı, şimdi de alıyor. Ama menşevik yöneticilere şunu bir kez daha hatırlatalım: Döktüğünüz kanın hesabını vereceksiniz!

İşçinin Sesi

Menşeviklerin sendikaları çürütmelerine izin vermeyeceğiz

Bu bildiri İzmir'de basılmış, sendikalarda ve demokratik örgütlerde dağıtılmıştır.

Devrimci durum derinleştikçe TKP'nin başını tutmuş oportünist-tasfiyeci kliğin çirkin yüzü iyice netleşiyor. Maden-İş 3. Bölge Genel Kurulu bu netleşmeyi daha da hızlandırdı. Menşevik pembe sendikacılar Maden-İş'in tabanına karşı saldırıya geçtiler.

Menşevikler, daha önce Lenincileri parti içinde tasfiye etmeye girişmişlerdi. Ancak *İşçinin Sesi*'nin çıkışıyla ve TKP Leninciler Konferansı bu Yakup Demir devri özlemcilerinin oyunlarını bozdu.

Tasfiyeciliğe demokratik örgütlerde de başlayan menşevikler EGE KÖY-DER'i tabela örgüt durumuna getirdiler. Örgütü çürüttüler. Almanya'da da FİDEF'in gelişmesini durdurarak, tekkecilik yaptılar. Aynı oyunları İzmir'de Maden-İş 3. Bölgede de yapmaya çalıştılar. Ancak burada işçiler, Leninciler güçlüydü. Bu nedenle pembe sendikacılar Lenincileri bir çırpıda tasfiye edemediler. Leninciler örgütlerini kararlılıkla savundular. Çürümesine izin vermediler. Oportünist pembe sendikacılar ise Maden-İş 3. Bölgeyi adım adım batağa çektiler. Önce Türk-Metal'den Maden-İş'e geçen yiğit BMC işçilerini tekrar Türk-Metal'e teslim ettiler. Maden-İş Merkez temsilcisi Cemal Kıral devrimci sendika hareketini, devrimci sendikacılığı savunan ve pembe sendikacıların yüzünü sergileyen BMC işçileri için "Böyle gelecek BMC işçisi hiç gelmesin" diyerek menşeviklerin tasfiyeci-klikçi, tekkeci yüzünü bir kez daha sergiledi. Koltukları için işçileri satmaktan çekinmeyen pembe sendikacılar BMC işçilerini açıkça patrona teslim edip, Türk-Metal'e peşkeş çektikten sonra kongre kararı aldılar. Böylece dikensiz gül bahçesi hazırladıklarını zannettiler.

Kongrenin hemen öncesinde, aylar önce başlattıkları Lenincileri sindirme hareketini hızlandırdılar. Devrimci sendikacılığı savunan adaylara iki kez saldırarak, devrimci işçilerin kongreye gelmesini engellemek istediler. Ancak yanıldılar... İşçiler dimdik kongre salonu önündeydi. Bunun üzerine menşevikler son çareye başvurdular. İGD'li gençleri getirerek işçilerin, delegelerin ve adayların salona girmesini önlediler. Salona girebilen işçilere ise İGD'lileri saldırttılar. Tekmelettirdiler. Ölümle tehdit ettirdiler. Zorla menşevik "pembe sendikacılara" oy verdirttiler. Dışarıda ise altıbuçuk saat boyunca Lenincilere karşı provokasyonlara giriştiler. En sonunda saldırdılar.

Leninciler TKP içindeki ayrım ortaya çıktığından beri sürekli açık tartışmadan yana oldular. Parti içindeki sorunların demokratik olarak tartışılmasını istediler. Saldırılarla, adam dövme ve yaralamalarla sorunların çözülemeyeceğini söylediler. Bu platformu reddeden, Lenincilere saldıranlar hep menşevikler oldu. Leninciler hala açık tartışmayı, menşevikler-oportünistler ise hala saldırmayı savunuyorlar...

Maden-İş Genel Kurulu'nda da menşeviklerin saldırısına karşı Leninciler kendilerini savundular. Olaylarda İGD Hatay Şubesi Yönetim Kurulu üyesi Halil Babadağ öldü. Lenincilere yapılan saldırıların başını çeken kişi de aralarında olmak üzere iki kişi yaralandı. Tüm bu olayların sorumluları işçilerin üzerine silahlı İGD militanlarını gönderen, Lenincilere silah çekmeyi adet edinen ve silahlı çatışmayı başlatan menşevik yöneticilerdir. Şimdi de utanmadan suçu Lenincilere atmaya çalışıyorlar.

Yağma yok efendiler!
Bu yolu siz seçtiniz!
Sorumlusu da sizsiniz!

Genel Kurul sonrası Maden-İş Genel Sekreteri Halit Erdem imzası ile basına yapılan açıklamada TKP'nin Leninci merkez organı *İşçinin Sesi* için "işçi düşmanı bir sapık gurup" deniliyor. İlerici Gençler imzası ile dağıttıkları bildiride ise *İşçinin Sesi* için "işçi düşmanı bir sapık gurup" deniliyor. TKP'yi çiftlikleri zanneden bu oportünist-tekkeci beyler TKP'nin gerçek sahipleri Lenincileri tecrit etmeye, suçlamaya çalışıyorlar. "Ölü Sömürüsü" yapıyorlar.

Oysa işçiler gerçeği biliyorlar. Böyle olaylarda suçlunun kim olduğunu bulmak için, ölenin kim olduğuna değil, saldıranın kim olduğuna bakmak gerektiğini bildikleri için, saldırı yolunu kimin seçtiğini, sorumlunun kim olduğunu görüyorlar.

Tüzüğü ayaklar altına alıp, 10 gün önce aday ismi isteyenleri tanıyorlar. Kongreye "pembe sendikacılara" destek vermeye getirilen silahlı militanların yaptıklarını gözleri ile gördüler. Birçok devrimci delegenin ve adayın kongre salonuna nasıl alınmadıklarını ve girebilenlerin nasıl tekmelendiğini, ölümle tehdit edildiğini, konuşmaların nasıl engellendiğini ve konuşma metinlerinin nasıl yağmalandığını biliyorlar... Altısı bölge temsilcisi adayları olmak üzere, yönetim, denetim ve onur kurulları adayları ile birlikte toplam 15 adayın nasıl iki oy alıp, kendilerine bile oy veremediklerini gözleri ile gördüler.

İşçiler Maden-İş'in başını tutmuş "pembe sendikacıların" ne kadar demokratik olduğunu ve kimin kime saldırdığını biliyorlar. Ve hesabını oportünistlerden soracaklardır.

Maden-İş 3. Bölge Temsilciliği, EGE KÖY-DER gibi tabela örgüt durumuna gelmek üzeredir. Oportünist-tasfiyeci klik sendikayı çürütüyor. Son birkaç yılda Ege'de Maden-İş birçok işyerinde yetkiyi kaybetti. METAŞ, BMC, ASMAŞ, EFE TARIM v.s. bunlardan sadece birkaçı. Şimdi de işçileri pasifize ediyorlar.

Maden-İş İşçileri,
Metalurji İşçileri,

Maden-iş 3. Bölgeyi tekke görünümünden kurtarmak, devrimci sendikacılığı egemen kılmak için görev başına!

Türk-Metal'i yok etmenin, sendikasız işçileri örgütlemenin, devrimci sendikal birliği sağlamanın başka yolu yoktur.

Bunun için ne yapmalıyız sorusunun cevabı açıktır.

En başta ideolojik savaşı yükseltmeliyiz. Pembe sendikacıların peşinden giden işçileri uyarmalı ve oportünistlerin yüzünü bilimsel, gerçekçi ve açık kanıtlarla sergilemeliyiz. Olaylarda ölen Halil Babadağ gibi kandırılmış, lümpenliğe, ideolojik çöllüğe itilmiş militanları oportünizmden kurtarmak, Lenincı saflara kazanmak gerek. İGD gençliğini menşeviklerin elinden kurtarmak gerek. Menşeviklerin kör karanlığa ittikleri işçilere *İşçinin Sesi*' nin gösterdiği Leninci çıkış yolunu göstermeliyiz.

Menşevikler Lenincilere gene saldıracak olurlarsa, bu saldırıları tersyüz edip suratlarına çalmalıyız.

DİSK 3. Bölge'nin denetiminde, DİSK'in güvenliğini aldığı oportünist pembe sendikacılarınki gibi tiyatro değil, gerçekten demokratik bir Genel Kurul için savaşmalıyız...

İşçiler sendikalarınıza sahip çıkın!

Menşeviklerin sendikaları çürütmelerine izin vermeyeceğiz!

İGD gençliğini oportünistlerin elinden kurtaracağız!

Maden-iş'de demokratik bir genel kurul için ileri!

Türkiye Komünist Partisi (TKP)

Ölüm
nereden ve
nasıl gelirse gelsin,
savaş belgilerimiz
kulaktan kulağa yayılacaksa
ve silahlarımız elden ele dolaşacaksa,
ve mitralyöz sesleri arasında
ve savaş ve zafer naraları altında
ölülerimize ağıt yakacaksa,
ölüm hoşgeldi, sefageldi.

Che Guevara

PROLETARYANIN SAVAŞ SANCAĞI KIZIL BAYRAKTIR

A. Zorlu, İzmir

Anısını yaşatacağız! hesabını soracağız!

Maden-İş 3. Bölge Kongresi sonrasında, öncesinde de olduğu gibi menşevikler saldırganlıklarını sürdürdüler. Bir yandan da her zaman olduğu gibi ihbarcılığı, polisle işbirliğini elden bırakmadılar. Örneğin, olayların olduğu gün polisle birlikte otobüs garajında Lenincileri aramaya çıktılar. Ertesi gün ise Lenincilerin geçeceğini düşündükleri yerlere pusuya yattılar. Çıkan çatışmada menşeviklerin hesabı çarşıya uymadı, bir İGD'li menşevik yaralandı. Fakat menşevikler durmadı. Ertesi gün bir yoldaşımızı pusuya düşürüp bacaklarından ve karnından yaraladılar. Bir sonraki gün ise Tepecik'te iki genç yoldaşımıza silah çektiler. Çıkan çatışmada iki menşevik bacaklarından ve karnından yaralandı.

Bu saldırıları örgütleyen, saldırı yolunu seçen menşeviklerin amacı tabanlarını bu yoldan toparlayabilmekti. Ama karşılıklı çatışmalarda ucuz kahramanlıkların para etmediğini gördüler. Seçtikleri yolda yürümeye cesaretleri yetmediği için daha alçakça ve kalleşçe yollara başvurdular. İşte 29 Ağustos günü Karabağlar'da pusuya düşürerek *tek söz söylemeden* kurşunladıkları iki kız yoldaşımız, menşeviklerin alçaklıklarının ve de korkaklıklarının en canlı kanıtıdır. İdeolojisinden bir milim ödün vermeyen İnanç yoldaşımız, oportünizm tarafından dikkatle seçilmiş bir hedeftir. Ne var ki hunharca katledilen yoldaşımızın hesabını oportünizm ne pahasına olursa olsun ödeyecektir.

Olay 29 Ağustos günü Karabağlar sinema durağı çevresinde oldu. Yanında liseli bir kız arkadaşı ile birlikte dar bir sokakta iki erkek ve bir kız tarafından kurşun yağmuruna tutulan yoldaşımıza dört kurşun isabet etti. Hiç konuşma, tartışma olmadan! Koluna saplanan bir kurşun nedeniyle bayılarak yere düşen arkadaşı, yere düştüğü için kurşunlara hedef olmaktan kurtuldu.

Oportünistlerin, ideolojik olarak yenemediklerini açık açık söyledikleri *İşçinin Sesi*'ne karşı tabanlarını toplamak için böyle yöntemler kullanmak zorunda kaldığı açıktır. Ama bir yandan da korkuyorlar. Örneğin, İnanç yoldaşın öldürülmesi saat 11 sırasında oldu. Aynı gün öğleden sonra, olaydan haberi olmayan bir gurup arkadaş tüm demokratik kuruluşlarda bildiri dağıtıyorlar. Menşeviklerin denetiminde olan kuruluşlarda kimseyi bulamıyorlar. Yoldaşların olaydan haberi 17.30'da oldu ve o zaman menşeviklerin neden yerlerinde olmadığı anlaşıldı.

Cenaze ertesi gün Karabağlar mezarlığında toprağa verildi. Yoldaşımıza son görevimizi de Leninizm ilkelerinden ödün vermeden yerine getirdik. İki minibüs ve üç araba polisin bulunduğu ve fırsat kolladığı törende Leninciler 50-60 kadardı. Öteki yoldaşlar çevrede bildiri dağıttılar. Tabut 12.30 civarında camiye geldi. Leninciler tabutu camiye sokmadılar. Polisler bildiri dağıtanların peşinden sokaklara dağılınca tabutu orakçekiçli kızıl bayrağa sarıp mezara götürdük ve toprağa verdik. Mezarı başında kardeşinin yaptığı konuşmadan sonra dağıldık. Konuşma sırasında polisler gelmişti ama karışmaya cesaret edemediler.

Anısını yaşatacağız!
Hesabını soracağız!

M nşevikler ihbarcı ve saht kârdır

Menşevikler İzmir'de Maden-İş 3. Bölge olayları sırasında "İlerici Gençler" imzalı bir bildiri dağıtmaya başladılar. Bildirinin baştan aşağı çarpıtma ve demagoji dolu olması bir yana, bu bildiri menşeviklerin "cibilliyetini" çok güzel sergiliyor.

Bildiri önce Halil Babadağ'ın ölümünün faturasını *İşçinin Sesi*'ne kesmeye çalıştıktan sonra şöyle diyor:

"Saldırıyı yapan *İşçinin Sesi* gurubu kimdir? İşçi düşmanı bir ihanet şebekesidir. Samandağ'da, Mersin'de, Ankara'da İlerici Gençlere saldırmış, iki kişiyi öldürmüştür. *Birçok yerde devrimcileri polise ihbar etmiştir.* Öyle ki MHP'li, ÜGD'li faşist caniler ellerinde *İşçinin Sesi* dergisiyle mahkemeye çıkmışlar ve tahliye edilmişlerdir. Bu dergide Talip Öztürk'ü ve A. İhsan Özgür'ü faşistlerin öldürmediği yazılıyor, MHP, ÜGD aklanıyordu. *Yine İşçinin Sesi Ankara'da bir kuyumcu dükkanını soymuştur. İlericilikle bağdaşmayan ne kadar iş varsa hepsini yapmıştır" (abç).*

Görüldüğü gibi, önce *İşçinin Sesi*'ni "Birçok yerde devrimcileri polise ihbar etmiştir" diye "suçlayan" bildiri, hemen ardından "*İşçinin Sesi* Ankara'da bir kuyumcu dükkanını soymuştur" diyor. Bunların gözü öyle dönmüş ki aynı paragraf içinde bile akım derken bokum diyorlar. İşte içine düştükleri çaresizliğin en güzel örneği.

Yalnız iş bu kadarla kalmıyor. Menşeviklerin bu ihbarlarını polis amcaları çok iyi değerlendiriyor. 4 Eylül tarihli *Milliyet* gazetesinde çıkan şu haber, menşeviklerin karanlık yüzünü ortaya seriyor:

"MERSİN — Yasadışı *'TKP'* den ayrılan *'İşçinin Sesi'* fraksiyonuna bağlı *Fuat Bireybatıoğulları, Erol Bağırsakçı, Mehmet Gitmez, Ataullah Mitçioğulları, Kudrettin Cinkılıç, Sedat Bilgin, İbrahim Yalçıner, Düzgün Atıcı, Mehmet Mitçioğulları* ve *Ömer Köycü* adlı kişiler, yapılan operasyonlarda yakalanarak tutuklanmışlardır. Sanıkların 4 silahla birlikte yakalandığı, 2 milyon 367 bin 500 liralık soygun ve çeşitli gasp olaylarına karıştıkları bildirilmiştir."

Menşevikler oportünizm batağında derinlere iniyorlar. İndikçe de bir söyledikleri ötekini tutmuyor. Bir yandan kendilerine kapılan gençleri ölüme sürüyor, öte yandan onlara cinayet işletiyor, bunların yanısıra her fırsatta da polisle yukarda olduğu gibi işbirliği yapıyorlar.

Menşeviklerin ihbarları sonucu işkence gören, sakat kalan devrimcilerin hesabını Türkiye işçi sınıfı onlardan soracaktır.

HALKIMIZA

Bu bildiri İzmir'de geniş şekilde dağıtılmıştır.

TKP'nin oportünist kanadı, Leninci İnanç Seçiç yoldaşımızı kalleşçe katletti.

Lenininciler, oportünizme ve burjuvaziye karşı *İşçinin Sesi* kızıl sancağı altında savaşıyor.

TKP oportünist merkezinin ideolojik-politik hattı sergilendi. Oportünist merkez hızla eriyen tabanını tutabilmek, Leninci güçlerin büyümesini yavaşlatmak hesabında. Menşevikler, Lenincilere karşı baştan yalanla, kara çalmayla işe başladı. Lenincilere sokak kabadayılığı ile fiziksel terör estirmeye çalıştı. TKP Leninci kanadı olarak ayrılıkların sokak kabadayılığı ile değil, açık ideolojik svaşımla çözümlenmesini savunduk.

Menşevik kanadın karşı-devrimci saldırılarına anlayacakları dilden yanıtları verdik.

Leninci İnanç Seçiç yoldaşımızın İzmir Karabağlar'da pusu kurularak öldürülmesi, menşevik kanadın tavrını bir kez daha ortaya koydu... Devrime inançlı militanlar! Oportünizme ve karşı-devrimci saldırılara karşı savaşmak her komünistin görevidir! Bu bilinçle davranmak için yarın çok geç olacaktır. Oportünist merkezin içine yuvarlandığı batakta kaderiyle başbaşa bırakın!

TKP Leninci kanadı olarak, oportünizme karşı açık ideolojik tartışma ilkemizden şaşmayacağız. Oportünist kanadın etkisindeki devrime inançlı yoldaşlarımıza da, açık ideolojik tartışma olanaklarını sonuna kadar zorlamaya devam edeceğiz.

Leninci kanat herşeyiyle devrime bağlı komünistlerin gönüllü birliğidir. Lenincilere yönelik oportünist saldırılar, *devrimci terörle* yanıtlanacaktır. Menşevik şeflerden partiyi çürütmenin tabandaki devrime inançlı militanları, Lenincilerle vuruşturarak sonuçta burjuvaziye hizmet etmenin hesabını soracağız!

İnanç Seçiç yoldaş, adına layık, dimdik devrimci kararlılık ve militanca taşıdığın Leninci kızıl sancağı yere düşürmeyeceğiz!

Oportünizme karşı savaş burjuvaziye karşı savaştan ayrılmaz!

Yaşasın Leninci Türkiye Komünist Partisi!

TKP

İnanç yoldaş savaşımızda yaşayacak

Kemal Tunç, İzmir

Menşeviklerin bunalımı arttıkça çılgınlıkları da artıyor. Tabanlarını tutabilmek için onları Lenincilerin üstüne sürüyorlar, kurşun sıkıyorlar. Leninci militanlara saldırarak içine düştükleri çıkmazdan kurtulacaklarını sanıyorlar.

Üç menşevik tarafından alçakça kurşunlanarak öldürülen İnanç yoldaş TKP içindeki bolşevik-menşevik ayrımının netleştiği dönemde TKP'nin Leninci saflarında yer aldı, menşeviklere karşı aktif savaş verdi. Menşevikler tarafından ölümle tehdit ediliyordu fakat yılmıyordu. Oportünizm yenilmeden burjuvazinin yenilmeyeceğini biliyordu. Bütün gücüyle, menşeviklerin etkisinde kalan arkadaşlarını oportünizmin bataklığından kurtarmaya çalışıyordu.

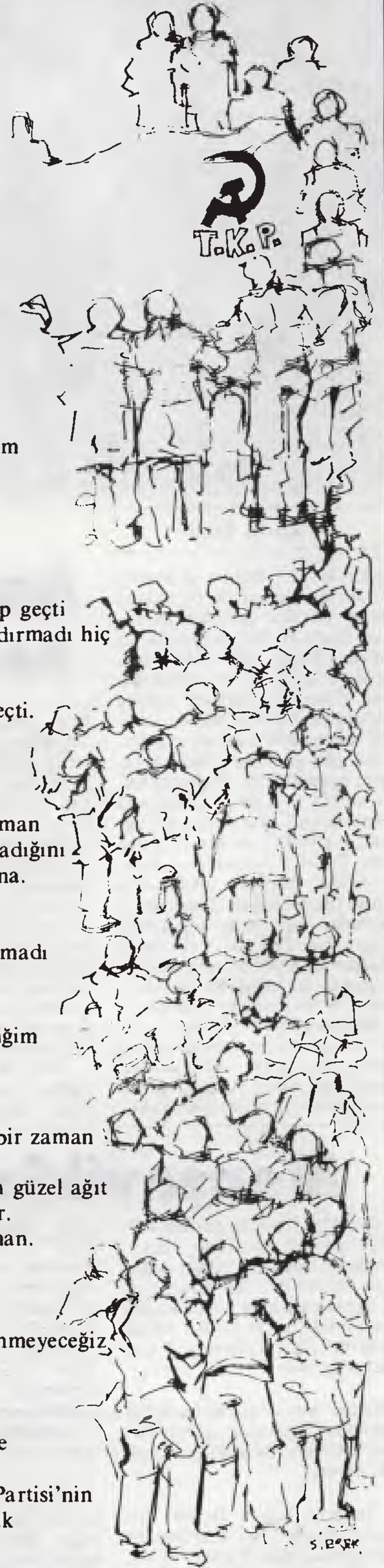
İnanç yoldaş kitleler tarafından sevilen, kitlelerle güçlü bağı olan bir yoldaştı. Nerede direniş varsa oradaydı. Eylemlerde ön saflarda yer alıyordu. Usta bir ajitatördü. İşçi mahallelerinde, okullarda, fabrikalarda guruplar kurup eğitim veriyordu. Menşevikler işçi mahallelerinde eğitim verdiğini polise ihbar ettiler. Onların ihbarcılığı İnanç yoldaşı daha fazla biledi. Hiçbir zaman hiçbir şeyden korkmadı.

İnanç yoldaş, kararlılığıyla, disipliniyle, özverisiyle örnek bir yoldaştı. Bir gün olsun ben de genç kızım, benim de şu işim var demedi. Bütün benliğiyle kendisini devrim dâvâsına adamıştı.

İnanç yoldaşın öldürülmesi Lenininciler için büyük bir kayıp oldu, ama aynı zamanda onları biledi, saflarını sıklaştırdı. Biz, kavgada düşen yoldaşlarımıza en büyük saygının, burjuvaziye ve oportünizme karşı savaşı yükseltmekle gösterileceğini unutmuyoruz.

İnanç yoldaş, Leninci hareket senin devrim kaçkınları tarafından alçakça kurşunlanan vücudunu TKP'nin orak-çekiçli kızıl bayrağına sararak toprağa verdi. Fakat sen bütün varlığınla aramızdasın, savaşımızdasın. Anını yaşatacağız, hesabını soracağız.

Seni yaşatacağız

O bir yoldaştı.
Kısacık saçlarıyla
Keskin gözleriyle
Ser verip
Sır vermemesiyle
Bir militandı o.

O bir yoldaştı.
Emperyalizme,
Faşizme,
Şovenizme,
Oportünizme karşı
Yılmadan dövüştü.
Bir kere olsun
Kendini düşünmedi
Bir kere olsun
Ben de genç bir kızım
Benim de yaşamaya
Hakkım var
Demedi.

O bir yoldaştı
Polis coplarına gülüp geçti
Faşist kurşunlara aldırmadı hiç
Mertti
O yüzden
Lenincilerin safını seçti.

O bir yoldaştı.
Komünist onuru
Kirletmedi hiçbir zaman
Burjuvazinin yapamadığını
Oportünizm yaptı ona.
Gencecik militan
Yerlere uzandı kaldı
Ve bir daha da kalkmadı

Yoldaşım benim
Canımdan çok sevdiğim
Kardeşim benim
Acılar gördük
Ölümler de gördük.
Ama ağlamadık hiçbir zaman
Biliyoruz
Bir komünist için en güzel ağıt
Savaşını yaşatmaktır.
Yaşatacağız her zaman.

Yoldaşım
Sana söz veriyoruz.
Öldüğün yoldan dönmeyeceğiz

Yoldaşım
Sen İnançsın,
Sen tertemiz yüzünle
Eğilmez başınla
Türkiye Komünist Partisi'nin
Şanlı bir üyesi olarak
KALACAKSIN

30 Ağustos 1980
Tahsin Mert